

במיסמכים משפטיים, הוא אליזבט רודול־פינה צ'ינס, שנולדה בבית-החולים אסותא בתל-אביב בתאריך 30.5.45, לפני 27 שנים בקירוב.

אולם שם כזה אינו מופיע כלל ברי-שום התושבים של משרד-הפנים וגם לא בספר הבחורים של מדינת ישראל. קרוב לוודאי ששם המשפחה אותו היא נושאת, אינו שם המשפחה הרשמי שלה. עד כמה שניתן היה לברר, הרי השם צ'ינס היה שם הבחולין של אמה, שמוצאה ממשפחה פולנית שהיגרה לאוסטריה. האם עצמה גדלה בווינה, עלתה לארץ ב-1938, עם גל העליה הגרמנית שהתגבר בעקבות סכנת הנאציזם. האם עצמה נושאת את שם המשפחה ברשטל, שהוא שם המשפחה של בעלה האחרון.

בעשרים השנים האחרונות מתגוררות אליזבט ואמה לאפרידה בבית ישן במר-כזו תל-אביב, לא הרחק מרחוב בלפור. במקום זה גם הלכה אליזבט לבית-הספר העממי בלפור. בני כיתה זו זכרים במעור-פל כי בתקופה מסוימת היא נקראה בשם אליזבט קאהן, ע"ש אחד מבעלי אמה. אולם גם בשם זה היא אינה רשומה בכרטיס מירשם התושבים.

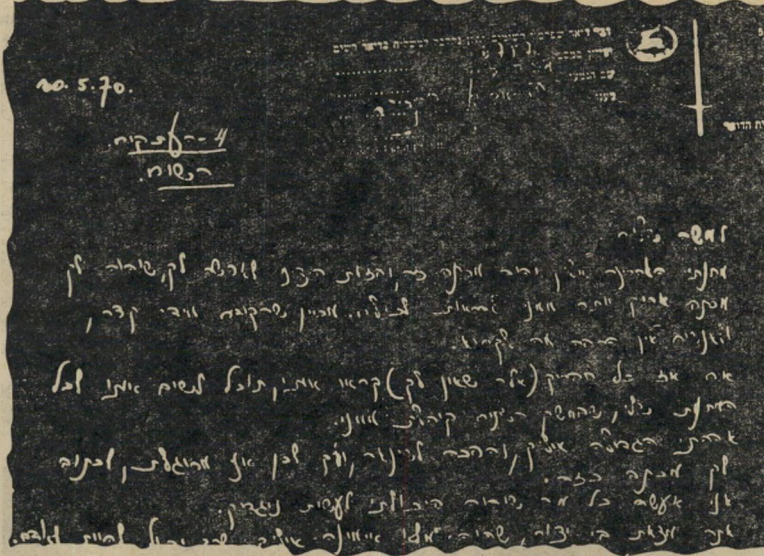
השימוש המזוה והבלתי רגיל בשמות המשפחה, מעיד כי אליזבט מסתירה משהו בזהותה המקורית. אולם לפני שיעשה נסיון לפתור תעלומה מסתורית זו, מוטב לערוך היכרות אישית עם אישיותה.

זאת ניתן לעשות, בדרך הפשוטה ביותר, באמצעות מיסמך בכתב-ידיה של אליזבט, המתפרסם להלן, שיש בו כדי להעיד יותר מכל עדות אחרת על אופיה ותכונותיה.

מכתב זה הוא מכתב הפרידה שכתבה אליזבט ב-30 במאי 1970, אחרי שהוברר לה כי דיין ניתק את יחסיו עימה טופית ואינו רוצה עוד לראותה. את המכתב כתרה אליזבט עוד לפני שהחלה במערכה המשפטית בה תבעה מדיין פיצוי בסך עשרת אלפים ל"י על הסבל שגרם לה.

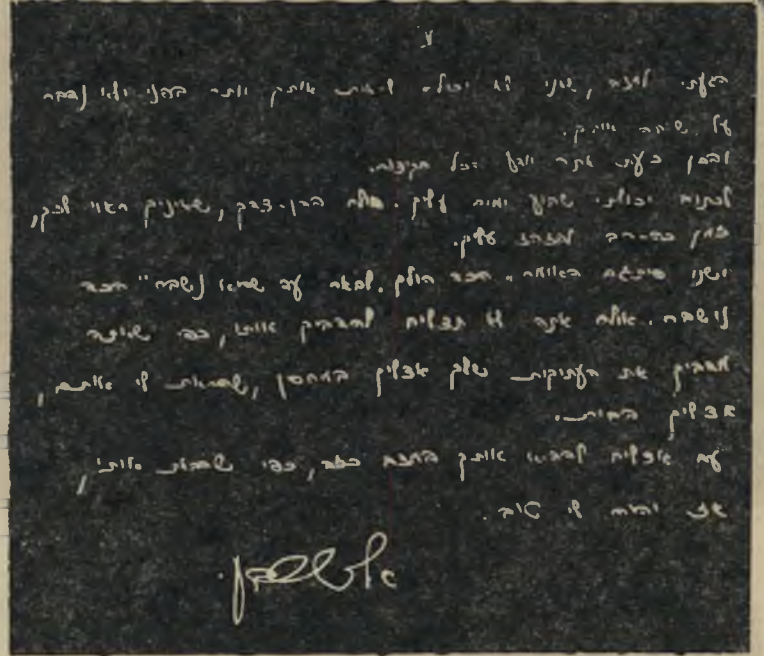
מן הראוי לציין שאם המכתב שלה אליזבט לדיין בדואר רשום, למשרדו ב-קריה בתל-אביב, כשבראש המכתב מתי-נוסס רישום, המקובל בדרך כלל בצה"ל: 4 העתקים - רשום. העובדה שהיא דאגה להכין מראש 4 העתקים למכתב, וכן נוסח המכתב, מעידים כי היא ייעדה אותו מראש לפירסום בבוא-העת.

המכתב מתפרסם בזה במלואו, להוציא השמטות קלות ביותר, בנוסחו המקורי, כולל שגיאות הכתיב המופיעות במקור. בעת קריאת המכתב צריך לזכור שזהו מכתב שנכתב בידי צברית בת 25 לערך, במצב של זעזוע נפשי עמוק, אחרי נסיון התאבדות.

התחלה וסוף

פתיחת מכתב הפרידה של אליזבט למשה דיין (למעלה), וסיומו של המכתב עם חתימתה (למטה). שים לב לצייון משמאל, כי המכתב נכתב בארבעה העתקים. כמי שקיבלה חינוך יידי קפדני, דאגה אליזבט לשמור גם על קבלה מסניף הדואר (למעלה, מימין) כי המכתב נשלח בדואר רשום.

„בכל העולם, אם גבר מוריד בחורה מהדרך,

הוא שולח לה לפחות פרח!“ כתבה אליזבט לדיין

זוה נוסח המכתב:

למשה שלום!
מתנתי האחרונה אליך יהיה מכתב זה ובזאת ברצוני לאפשר לך, שיהיה לך מכ-תב ארוך יותר ממני להראות לכולם. מכיון שהקודם מידי קצר, ולאנשים אין חרבה מה לקרוא.
אם אז כל הברוך (אלה שאין לך) קראו אותו, תוכל לשים אותו לכל המת-נות שלי, שבמשך שנים קיבלת ממני. אהבתי הגדולה אליך נחפכה לשינאה, ורק לכן אני מסוגלת לכתוב לך מכתב כזה.
אני אעשה כל מה שביכולתי לעשות נגדך.
אתה מצאת בי נצור, שהיה מלא אמור-נה אליך, שרק יכול להיות לאדם. ומה אתה עשית?
אתה שיקרת לי, וניצלת אותי מכל הבחינות.
אני משוכנעת שמה אכתוב כעת תכחיש זאת, מה שמוכן מאלו. אומנם יודעים איזה שקרן אתה, אך שאתה אפס כזה, ואת לא יתארו לעצמם האנשים.
ברצוני כעת להזכיר לך בקיצור את הפרשה בינינו, מפני שאני רואה שדברים שרציתי לשלוח אותם בודאי גם שכחת, והיית ערץ גם לשכוח אותם. כיון ש-דברים כאלה, אסור להרשות לעצמו ש-רבטחון, בו בזמן שהוא אחראי על הארץ.

לשר אסור ללכת למלון, ביום שנהרגו 14 חיילים במיפרץ-סואץ, אסור לו לסדר לו את תוכנית עבודתו לפי רצון החברה, עם היא יכולה, ורוצה.

„הגבר שאהבתי יותר מחיי“

מיום ראשון שהיכרנו, שיקרת לי וחשבת לעצמך, אני חושב שהיא המת-אימה, איתה אוכל לעשות מה שארצה. חשבת לעצמך, מה תוכל כבר יצור זה לעשות לי, עם לא ארצה יותר, לא תוכל לעשות כלום. הרי לפני הבית שלי עו-דת המשטרה, במשרדי אתן הוראה לא לקשר אותי, והיצור הזה, שהשגתי בה הכל, מה שרציתי, קעת חסרת עונים. טעות הפעם בחשבונך.
הפעם תהיה אתה חסר-עונים, גם אם אין לי שמירה כל כך כפי שיש לך. אני אדם בדיוק כמוך, ורוצה לציין שעם ערך רב יותר ממך.
בקיצור לרענן את זיכרוך העלוב. אתה יכול בשקט להמשיך לשקר... אתה השקרן הגדול ביותר, והשחקן. את הכשרון שיש לבן שלך, אסי, אותו בודאי ירש ממך. יכולת להרויח יותר מ-700 ל"י על הבמה, כפי שאמרת לי שאתה מרויח בצבא, ואת ה-700 לירות

מזכירת ראש-הממשלה, הגב' אחובה הוי-דעה.
באת בכדי ללכת איתי למיטה. לא יפה אמור. אולם זו האמת.
אני רואה שאיך אפשר רק בטון כזה לדבר. אני מרוצה שהגיע הרגע, שאני יכולה לומר לך, כך הכל כפי שצריך ומגיע לך.

„אותי לא זורקים כך...“

אתה שיכנעת אותי, ועם שקרים הבאת אותי לכך לקיים איתך יחסים, והבטחת לי שתהיה תמיד איתי יחד.
אתה ידעת, אחרת לא אסכים ללכת איתך.
רציתי ללכת עם גבר זה שאתחתן איתו. אתה רצית להשיג אותי, וכפי שאני רואה, לא היה לך אף שקר גדול מדי. אתה השקרן הגדול ביותר, והשחקן, שרק מעוניין לעמוד מול המצלמות. שרק עובד בשביל להיות מפורסם. ...רק מפורסם אתה רוצה להיות.

קיים רק אדם אחד שאותו אתה אוהב. וזה את עצמך. אתה אוהב יותר מכל. מכיון שאתה איגואיסט.

המשחק הגדול, האחרון שלך אולי, היה הסליל לפני הבחירות (הכוונה לסליל בו הקליטה אליזבט שיחת אזהרה של אלמוני, כי דיין עומד לעזוב אותה. סליל זה השמיעה לדיין). והפחד שהיה לך שלא יבחרו בך יותר הביא אותך לדי כך להמשיך במשחק. ואני גם כן האמנתי לך שהאדם הזה, שדיבר אלי לתוך הסליל, לא דיבר את האמת.

האדם הזה שבינתיים מצאתי אותו, אוהב אותך באותה מידה, כפי שאני היום אוהבת אותך...

האדם הזה פשוט ריחם עלי, ורצה להזהיר אותי ממך (אלה כולם החברים שלך, שהכירו אותך יותר טוב ממני). שוב פעם נפלתי בפח, עם הדיבורים ה-יפים שלך אלי. כעת סוף סוף בחרו בך. ואותי זרקת, כמו אחת זונה מהרחוב, שילמו לה ולא רוצים בה יותר. אולם אני לא זונה, ואותי גם לא זורקים כך, כפי שזה היה בתוכנית שלך.

„או, זינטלמן מסכן!“

אתה הקנדי השני, עם היית יכול לעשות כפי שהוא עשה, אז גם היית

האחבה שלך אולי, היתה כל כך גדור לה, שבהפסקות של ישיבות ממשלה ב-י ירושלים, באת אלי עם הליקופטר. ועם לא יכולת לבוא, מסרת לי באמצעות

אליזבט

כפי שצולמה על-ידי צלם ה„שטרן“ במחבוא בתל-אביב, שם רואיינה והוקלטה.